

til at fremsætte Forslaget. Det var Begrundelsen for dette Lovforslag. Nu er det ogsaa rimeligt, naar det er Forudsætningen for Lovforslaget, at det da falder ind under de Betingelser og Bilkkaar, hvorunder den tidligere Jærnbane er bygget, og den højt-ærede Minister har ogsaa gjort gældende, at det var rimeligt og rigtigt, simpelt og naturligt at man gav denne Bane de samme Bilkkaar som den gamle, nemlig et Tilskud af 80,000 Kr. og en Forpagtningsafgift af 3 pCt. Det har man nu fraveget, og saa spørger jeg, hvorfor har man fraveget noget saa simpelt og naturligt, som baade den høje Regering og Tingets store Flertal gentagne Gange har været inde paa. Det kan kun være, fordi det er kommen en ny Bane til, men paa mig virker dette modsat; thi det forekommer mig, at det sydøstlige Hjørne af Fyn bliver saa overfyldt med Baneanlæg, at man næppe kan finde Mage dertil noget andet Sted i vort Land. Det vil nemlig blive saa, at der mellem de to Bjer, Svendborg og Nyborg, bliver ikke mindre end 3 Jærnbanelinier: den allerede nu tilstedeværende Svendborg—Odense—Nyborgbane, den nys vedtagne direkte Bane fra Svendborg til Nyborg, og endelig den her omhandlede Bane Svendborg—Ringe—Nyborg.

Denne Forandring er den eneste, som jeg kan se, der er indtraadt, og den har over for mig i alt Fald lige den modsatte Virkning af den, som den har over for de andre. Jeg antager dog, at hvis de ærede Medlemmer vilde sætte sig nøje ind i denne Sag, vilde det have den samme Indvirkning paa dem som paa mig, at de finde, at 3 Baneforbindelser i dette lille Hjørne er temmelig overflødigt. Derfor vil jeg stemme mod dette Lovforslags endelige Vedtagelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Sjogerslev): Det ærede Medlem, som udtalte sig mod Lovforslaget, har bestandig været en Modstander af det; i den Retning har det ærede Medlem været meget konsekvent. Han har foreholdt mig oftere, at der var ingen Grund til at anlægge denne Jærnbanestrækning. Jeg har henvist til § 2 i Loven af 16de Juni 1879, hvor der staar at Sydlynske Jærnbaneelskab kan overtage Driften af Banen fra Ringe til Jaaborg, indtil Staten kan indløse Banen, eller „indtil en af Staten anlagt Bane fra Nyborg til Ringe aabnes for Driften“. Det er Udgangspunktet, og jeg har kaldt det for en tilnærmelsesvis Løsteparagraf, og det holder jeg fast paa. Det var Grunden til Forslaget. Grunden for Regeringen til

at foreslaa de samme Bilkkaar som for Ringe—Jaaborg Banen laa jo lige for, idet der nemlig er en saadan Forbindelse i disse Forhold, at det naturlige for Regeringen maatte være, naar den kom til Banen, at foreslaa den samme Forpagtningsafgift og de samme Tilskuds-betingelser, som vare vedtagne for Ringe—Jaaborg Banen. — De ærede Medlemmer fra Fyn have imidlertid ofte nok rejst det Spørgsmaal til Ministeren: hvorfor skulle vi give meget mere end Syderne og Sjællænderne, hvorfor skulle vi stilles ringere? Jeg har svaret til den Side ligesom til det ærede Medlem, at jeg holder mig til Parallelen med Loven af 16de Juni 1879. Jeg kan godt erkende, at Rigsdagen staar frit, og hvis Rigsdagen vil forfaste Forslaget, kan den gøre det. Jeg kan erkende og har altid erkendt, at Rigsdagen kan vedtage andre Bilkkaar end dem, Regeringen har foreslaaet, uden at der paa nogen Maade kan siges noget dertil — det gøres jo saa ofte.

Nu taler det ærede Medlem om en Jærnbane fra Svendborg til Nyborg, der eventuelt kan blive anlagt. Den tillægger jeg dog ikke mindste Betydning. Men dette Forslag har nu sammen med andre været til Behandling i Tingene, og man er enedes om det. Det ærede Medlem mener nu, at der kræves en saa uhyre Resignation fra Landstingets Side for at tage det. Jeg kan ikke se, at de Forandringer, der ere skete, ere saa væsentlige, at man kan snuble over dem. Tilskuddet er nedsat til samme Beløb, som er givet paa Strækningen Slagelse—Næstved, Slagelse—Værsløv og Høbro—Løgstor, det vil med andre Ord sige, at medens man i sin Tid havde et større Tilskud end 40,000 Kr. til Staten eller fra Staten, saa har man nu paa de ny bevilgede Baner sat 40,000 Kr., og jeg har altid ment, at til syvende og sidst vilde Rigsdagen komme til at bevilge det samme paa Fyn, som bevilges paa Sjælland og i Thyl-land. Jeg har holdt saa længe tilbage, indtil der kom en endelig Afgørelse. — Det var den ene Indrømmelse. Den anden almindelige Indrømmelse er den, at i Stedet for straks at fikse en Forpagtningsafgift af 3 pCt., saa er der nu kun fastsat en Forpagtningsafgift af 2 pCt.; Nettooverskuddet indtil 3 pCt. skal imidlertid tilfalde Staten. Altsaa obligatorisk var der før forlangt 3 pCt., men nu er 2 pCt. obligatorisk, medens Staten dog skal have 3 pCt., hvis der indkommer et saa stort Nettooverskud, og det er der efter min Mening al Sandsynlighed for. Ærede Medlemmer vide jo, at Odense—Svendborg Banen drives med stort